

LBRIS | We know
books

MARIUS DANIEL MIHU

SPAȚIU DE LUMINĂ

CȘMIGIU
books

Cuprins

Nesfârșit de începuturi

1. Cine ești	9
2. Ocean fără izvoare	12
3. Elementară	14
4. Jumătatea.....	15
5. Total aproape.....	17
6. Himera	19
7. Între	22
8. Minune și targă.....	24
9. Amprenta	26
10. Busola.....	27
11. Acuz	29
12. Nefiind.....	32
13. Apăsătoare liniște.....	33
14. Omul vieții noastre	34
15. Respir	35
16. Cu ea	38
17. Omul de fosfor.....	39
18. Drumul	42
19. Chip.....	44
20. Floarea de liliac.....	46
21. Mai poți.....	48
22. Într-o fotografie	50
23. Nota de plată	52
24. Spațiu de lumină	54

25. Palatul.....	56
26. Tu rămâi	58
27. Strict la orice.....	60
28. Atunci	62
29. Ea există.....	64
30. Două vești	65
31. Iluzia	66
32. Aceste.....	67
33. Că ești.....	69
34. Fragedă mireasă	72
35. Nopti străine	74
36. Zidul.....	76
37. Orb definitiv.....	79
38. Contemporana.....	81
39. Iubire la scenă deschisă.....	83
40. Toți îmi spun.....	84
41. Degeaba	87
42. Săptămâni de șase zile.....	89
43. Te provoc.....	92
44. Din Marte	94
45. Niciodată pace	96
46. Vârsta iubirii	97
47. Umplutura.....	99
48. Floarea din zăpadă.....	100
49. Foc eliberat de ape	102
50. Fragmentul eu.....	104
51. Alergătorul.....	105
52. Cursa.....	110
53. Foc și cenușă	112
54. Cea mai străină.....	114

55. Locul tău.....	116
56. Copac sub ger	118
57. Copacul meu	121
58. Efemerul	123
59. Singurătate	125
60. Egală.....	127
61. Ruleta rusă	128
62. Erată	130
63. Clopot – infarct.....	132
64. Ființa sufletului	134
65. Amestecați în fulg	136
66. Moare omul de zăpadă.....	138
67. Esența rară.....	140
68. Exilat în clipe	142
69. Extra – timp.....	143
70. Fulg suprem.....	145
71. Esență de amănunte.....	147
72. Indejuns	149
73. Linia de front	151
74. Lut	153
75. Seninatate	155
76. Minunea Tu.....	156
77. Inventar cuminte.....	157
78. Nepăsarea.....	158
79. Portret de abis.....	160
80. Portretul.....	161
81. Ubita.....	163
82. Roua lacrimă.....	165
83. Uitare	167
84. Săruturi.....	169

85. Negură și rază.....	170
86. Spațiu	172
87. Tăcerea.....	173
88. Cuvânt	175
89. Întrebarea	176
90. Nesfârșit de începuturi.....	178
91. Ultima poveste.....	180
92. Iertați-mă copaci.....	182

Lumini de lacrimă în ochi de stea

1. Liturghia română cea mai de est.....	185
2. Statuia mareșalului necunoscut	189
3. Front de Est	191
4. Criptă la Putna.....	193
5. Bucovina e o drama	194
6. Departe, în ieri.....	196
7. Mister în nord	198
8. Mama îndrazneață	199
9. Soldat roman.....	201
10. Vecia.....	203
11. Pasaj de epoca.....	205
12. Taxele de parastas	207
13. Eclipsa pe fond	209
14. Doar destin.....	211

Recviem pentru puritate

15. Recviem pentru puritate	215
16. Îngeri seropozitivi.....	219

17. Dacă Moș Crăciun mai vine.....	221
18. Om real într-o poveste.....	223
19. Pământul Noi.....	225
20. Pământ spre pământuri.....	228
21. Noi și munții	229
22. Marea Neagră	231
23. Părinți.....	233
24. Minți.....	236
25. Salut.....	237
26. Cum.....	239
27. Un, una	241
28. Destin	242
29. Pe viață	245
30. Visul ultimei erori	247
31. Posibila salvare.....	248
32. Izvorul.....	249
33. Ultima putere.....	250
34. Ca om	251
35. Cine suntem	253
36. Cripta	254
37. Continuu.....	256
38. Ca sufletul	258
39. Peste viața tuturor.....	260

Cine ești?

Și am fost când eram
 Pomul tău de sub geam

M-au bătut foarte mult
 Vânt, și ploi, și trecut,

Dar sub geam am ramas
 Foșnet trist, fără glas

Întrebam uneori
 Ierbi, furnici, trecători

Cine ești și de ce
 Simt ceva ce nu e... ?

Frunze mor, anii trec
 Noapți îngheț, zi înec

Dar aștept sub ferești
 Să îmi spui cine ești,

Și de ce te iubesc
 Printr-un geam nefiresc

Când puteam, și aveam,
 Păsări vii sus pe ram

Și în cer libertăți
Și eu nu...Seama dă-ți !

Am rămas, și tu știi,
Să iubesc colivii,

Să ador ce era
Nu pe ram ci în ea...

Eu și tu, fără noi
Doi străini amândoi

Cautând să mai fim
Spre sfârșit androgin.

Te iubesc așa mult
C-am uitat cine sunt!

Uneori te-am atins
Prin zăpezi ce m-au nins,

Printr-un lemn rătăcit
Peste care-ai pășit.

Tu nu știi, doar mă vezi
Ca un fulg în zăpezi

Sau biet lemn pentru foc
Sau un gol fără loc,

Colivie spre cer
Unui timp efemer...

Chiar cu ramuri nu știu
Colivie să-ți fiu,

Știu atât: că tu ești,
Mă respiri, mă găsești

Uneori mă și simți,
Din priviri mă alinți.

Mă atingi cu un gând
Doar prin geam când e vânt,

Dar nu-mi spui nu, nu, nu
Dacă nume ai tu !

În curând poate vezi
Un copac sub zăpezi

Fă un gest, dă-mi un semn
Poate om e sub lemn

Pentru tine mereu
Cine ești? Tu sau eu...?

Ocean fără izvoare

Ce mai faci și ce mai face
Cuplul care nici n-am fost,
Mai trăiești un gol ce tace
Plin de vorbe fără rost ?

Azi ce provocare vine
Continuând în felul meu
Să sfideze rău cu bine
Antichrist cu Dumnezeu?

Ce mai faci minune brună,
Tu, ființa de amurg,
Soarele căzut în Lună
Dar nehotărând prelung?

Pe cărarea firii tale
Care sfânt se scurge lent
Șovăind un mers agale
Spre periculos torent?

În seducția totală
Un alt muritor căzu,
Sau rebela ta sfială
Te-a lăsat doar Tu cu Tu?

Ce mai fac copiii noștri
Care nici nu au părinți,

Cu toți viii și toți morții
Prin reci nașteri vrei să-i minți?

Nu mai dai tu drept la viață
Celor care nici nu sunt
Altceva decât o ceață
Pe mocirle, pe pământ ?

Mai lăsat acolo unde
Nici uitarea n-are drept
Limitat – în stări profunde,
Infinit – în ce mă pierd.

Pe adresa ta zăvoare,
Bariere, lanțuri, vămi
Și-un ocean fără izvoare
Se evaporă la țarm...

Hei, amurg minune brună
Poți să-mi spui în ce culori
Soarele lipit de Lună
Va ilumina în zori ?

Poți să-mi spui, de fapt, ce este
Între noi din ce nu e ?
Hai și minte o poveste
Despre noi. Despre orice!

Elementară

Nu te-am iubit sofisticat
Ci doar atât: cât să te doară
Că nu te-am vrut destin pirat
Și nici pe inimă povară.

Iubirea mea nici n-a avut
Puteri ca să oprească astre
Din drumul lor contrafăcut
Sub bolta visurilor noastre.

Iubirea mea măcar n-a fost,
Atunci când tu simțeai că doare,
Eternitatea fără rost
Cu nemuriri întâmplătoare.

Iubirea mea! Cât de puțin
Efort al inimii se vede
Când cu iubirea ta Destin
În comparație se pierde.

Și totuși neavând răspuns,
Când a uitat să o mai doară,
Iubirea mea a și ajuns
Iubirea ta. Elementară!

Jumătatea

Într-un Rai renegat
Dacă Eva-i greșeală
E Adam vinovat
Prin geneza primară.

Viața ei ce ar fi
Viața lui dacă nu e
Nenăscând nici copii,
Nefiind nici statuie?

O mai uită un prost
Într-o stare neclară
Pe acea ce i-a fost
Jumătatea totală.

Și tot el, sclipitor,
Regăsind-o în fire,
Se consimte dator
C-un buchet de iubire.

Ea mereu e la fel
Inegală cu sine
În surâsul rebel,
În potop de suspine.

Orișicând a ajuns
Într-un glas, în oricare,
E deja un răspuns
Căutând întrebare.

Dar ce e cel mai mult
Depășindu-și destinul,
Viitorul tăcut:
E geneză continuu.

Din uitări sau iubiri,
Din eroare sau dramă,
Renăscând amintiri
Cel mai mult ea e mamă.

Însă singură când
Se trezește în lume
Spre toți ochii tăcând
Doar ca simplu pronume,

Poate sincer greși
Un traseu cât o crimă
Plin de gesturi pustii
Unde gândul reprimă.

Inamicul, în fond,
Pentru ea e uitarea
Jumătății de cord,
Jumătății mai marea!

Femeia e partea
Care viața o leagă
Pentru El jumătatea
Și prin sine Întreagă.

Total aproape

Am dorit ca să rămân
Să o pot iubi de-aproape,
Cu mult aer în plămâni,
Pe o insulă de ape.

Mai incediam o stea,
Mai cristalizam oceane,
Când plecarea dinspre ea
M-a constrâns să trăiesc drame.

Lumea fără orizont,
Liberă complet de graniți,
Tremură pe orice front
La soldații morți, în raniți.

Camarad pe veci cu ei
Marșul meu spre alte forme
Poartă convertiri de zei
La păcatele enorme.

Doar doream să mai pot sta,
Să-i rămân total aproape,
Când, subit, în preajma sa,
Nici un spațiu nu mă-ncape.

Ce noroc și nenoroc
Zbor oceane, înot stele,

Dar nu pot să aflu loc
În iubirea vieții mele.

Zonele în care sunt,
Limita mereu anostă,
Se reduc doar la un punct
... din iubirea noastră fostă.